

Sygnatura akt IV Ka 1029/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 roku

sprawy **P. K.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 30 października 2012 roku, sygnatura akt II K 841/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. stwierdza, iż koszty sądowe zaistniałe w postępowaniu odwoławczym ponosi Skarb Państwa.

Sygnatura akt: IV Ka 1029/12

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko P. K. oskarżając go o to, że:

w dniu 19 listopada 2011 r. w W., woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki M. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości, gdzie wynik I badania wyniósł 0,36 mg/l a wynik II badania wyniósł 0,36 mg/l a wynik III badania wyniósł 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu – to jest o czyn z art.178a§1 k.k.

Wyrokiem z dnia 30 października 2012 roku (sygnatura akt II K 841/12) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. na podstawie art.66§1 k.k. i art.67§1 k.k. postępowanie karne przeciwko P. K. o czyn opisany w części wstępnej wyroku, tj. o występki z art.178a§1 k.k. warunkowo umorzył na okres próby lat 2;

II. na podstawie art.67§3 k.k. w zw. z art.42§2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku;

III. na podstawie art.63§2 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył okres zatrzymania jego prawa jazdy od 19 listopada 2011 r.;

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 110 złotych i wymierzył mu opłatę w wysokości 60 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu, zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a polegający na ponownym przyjęciu, bez poczynienia nowych ustaleń, iż stopień i społeczna szkodliwość zarzucanego P. K. czynu nie jest znaczny, a postawa oskarżonego przemawia za uznaniem, iż zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania karnego, podczas gdy właściwa ocena stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu przejawiające się w świadomym podjęciu decyzji o prowadzeniu pojazdu mechanicznego bezpośrednio po spożyciu alkoholu, poprzedzonej spożywaniem go także poprzedniego dnia do późnych godzin wieczornych, winny prowadzić do wniosku, o niemożności zastosowania wobec P. K. instytucji warunkowego umorzenia postępowania, i wniósł o uchylenie powyższego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna.

Apelacja sprowadza się do kwestionowania zastosowania wobec oskarżonego w przedmiotowej sprawie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. Słusznie jednak sąd I instancji przyjął, iż stopień społecznej szkodliwości czynu oraz winy sprawcy nie są znaczne.

Nie sposób zgodzić się z apelującym, iż oskarżony podjął decyzję o prowadzeniu pojazdu mechanicznego uprzednio celowo wprowadzając się w stan nietrzeźwości działając z kierunkowym zamiarem, a już na pewno nie można wyeksponować faktu, iż uczynił to bezpośrednio po spożyciu alkoholu. Należy bowiem przypomnieć, iż oskarżony rozpoczął prowadzenie pojazdu w godzinach porannych uprzednio wypijając specjalnie przygotowany napój z rozcieńczonego wina, którego spożycie z pewnością nie doprowadziłoby do wykazania stwierdzonego stężenia alkoholu we krwi. Bezpośrednią przyczyną przekroczenia normy decydującej o przyjęciu stanu nietrzeźwości było bowiem spożycie w dniu poprzedzającym jazdę samochodem trzech piw. Rację ma więc sąd I instancji wskazując, iż decyzja o prowadzeniu pojazdu była w tym przypadku nieprzemysłana. Oskarżony mógł przewidzieć i przewidywał skutki spożycia piwa późnym wieczorem i porannej „mikstury” z dodatkiem wina, lecz nadużyciem byłoby stwierdzenie, iż wiedział o tym, iż pozostaje w stanie nietrzeźwości i prowadził pojazd mechaniczny, bowiem w okolicznościach sprawy brak ku temu dowodów, a zatem przyjmując można jedynie godzenie się oskarżonego na to, że znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Za przyjęciem w tym przypadku dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego przemawia również fakt, iż w związku ze znacznym wydłużeniem trwania przedmiotowego postępowania oskarżony dostatecznie odczuł skutki swojego zachowania, a mianowicie już 19 listopada 2011 r. zmuszony był oddać dokument uprawniający go do prowadzenia pojazdów w związku z jego zatrzymaniem. Uchylonym wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Wałbrzychu orzekł wobec oskarżonego środek kary w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku, który rozpoczął swój bieg od dnia 19 listopada 2011 roku, jednak przedłużanie się postępowania w niniejszej sprawie przyczyniło się do zwiększenia dolegliwości dla oskarżonego i faktycznego przedłużenia trwania tego środka karnego ponad czas orzeczony wyrokiem. Kolejną dolegliwością dla oskarżonego jest wyznaczony okres próby, który został określony w granicach maksymalnych - lat dwóch, co biorąc pod uwagę, iż liczony jest od daty uprawomocnienia się wyroku, a nie od daty czynu również stanowi dodatkową dolegliwość. Te wszystkie okoliczności nie mogą być pomijane przy ocenie zasadności orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania.

Ponadto za zastosowaniem warunkowego umorzenia postępowania przemawia również postawa oskarżonego po popełnieniu czynu zabronionego. Oskarżony od samego już zdarzenia przyznawał się do winy, okoliczności popełnienia czynu nie budziły wątpliwości. Oskarżony wyrażał żal i skruchę deklarując, iż nie powtórzy się już

podobna sytuacja. P. K. nie był wcześniej karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia, a w związku z tym można przyjąć, iż popełnienie przez niego przestępstwa było wydarzeniem jedynie incydentalnym. Nie można zgodzić się również z apelującym, iż poziom nietrzeźwości oskarżonego zbliżony do dolnego ustawowego progu przemawiać ma za przyjęciem znacznej społecznej szkodliwości czynu.

Pomimo okoliczności faktycznych przemawiających w tej sytuacji za zastosowaniem warunkowego umorzenia postępowania należy z całą stanowczością potępić tego typu zachowanie jakie podjął oskarżony, bowiem spożywanie jakiegokolwiek alkoholu ze świadomością konieczności prowadzenia pojazdu w niedługim czasie z założenia oznacza godzenie się na pozostawanie w stanie nietrzeźwości. Dwuletni okres próby pozwoli zatem oskarżonemu wykazać, iż niniejsze postępowanie miało dla niego również walor edukacyjny i nie naruszy w żaden sposób porządku prawnego.

Wobec nieuwzględnienia apelacji oskarżyciela publicznego koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa (art.636 § 1 kpk).